

STUDÉNKA

①

⑥

⑤

④

②

③

Jmenuji se Kotvička, bludička a skřítek vodní,
občas když tak bloudím lesem,
ztratím se a náhle nevím, kde jsem.
Znám však tajemství a kouty zdejší
zdraví tě Jaroš, statkář nejproslulejší.
Dáš-li prostor smyslům svým a znamením,
darem hezkým tě odměním.

Nacházíš se před zámkem, pýchou města,
v sobotu je zde k vidění ženich i nevěsta.

Věži nevládnou princové švarní,
nýbrž prostředek parní...

(1)

Ke Studénce patří desítky let,
cestou slyšíme ho často kvílet.

Na svých bedrech veze písmenka čtyři,
ty poslední dvě do tvé tajenky míří.

Než však půjdeš dále,
vzhledni vzhůru,
kdo střeží zámek místo krále
hlídaji zde ve dne v noci
strážci jsou to dvouoci.

Kolik očí celkem mají, viš ty sám,
napiš si a vydej se napospas mým hrám.

Kroky tvé zahradou vedou tě dál
Šlechtický rod často si v ní hrál.

Středověká tvrz kdysi zde stála,
zbyla po ní brána stará.

(2)

Renesanci v sobě nosí stále
kolik oken nad hlavou máš, sečti a jdi dále.

Dej se vpravo a přes cestu přejdi,
bez rozhlédnutí, ovšem nejdi.

Projdi se ulicí, kde domov rybky mají.
vody zde moc není, to už místní znají.

Nad schody do nebes,
Kde svatí duše hlídají,
dřevěný kostel stál.
Goticky zjev, sv. Bartoloměj,
patron farnosti do něj pak vytěsal.
Na průčelí brány svaté,
letopočty se skrývají.
součet čísel jejich,
andělé pod křídly ti dávají.

(3)

Dalšími kroky povede tě biskup a kardinál,
život svůj slavný ve Studénce začinal.
Jméno jeho v sobě dva chlapce skrývá,
z rodného domu, bývalé školy,
na levé straně se na tebe dívá.
Písmeno první z příjmení jeho,
napiš dvakrát do papíru tvého.

(4)

I křestní jméno pamětní deska nese,
spočítej písmena, to osmé se do tajenky třese.

Dojdeš k zámku, který druhým bratrem jest,
O více než sto let narodil se dříve, to je jeho čest.
Mladý není, to už víme.

Slovo opačného významu v něm dříme.
Jestli znáš ho však,
na písmeno první namiř svůj zrak.

(5)

Zámeckou zahradou zpět projdi se,
za vstupní bránou, ulici vpravo,
kolem kaple vydej se.
Stavení co za stromy je skryté,
tajemství jeho, tajenka tvá v sobě má vryté.

(6)

Pokud myšlení tvé nezklamalo tě dnes,
uvažuj ještě chvíli a je z tebe vítěz.
Máš-li čísel a písmen pář.
seřád je dobré a čeká tě i dar.

Z písmen poskládej stavení slavné,
vzpomeň si na úvod, kdo mu vládne.

Nejsou to princezny, ani ostnatý drát,
z obyvatele jeho, kde jaký
rytíř při jízdě spad.
Vládnou mu zvířátka,
příroda a člověk, co pomáhá jim rád.
Jmenuje se, po pánu,
co v úvodu pozdravil tě snad?

Číslice nechej si jako zámku kód.
Podle velikosti do truhly
od pokladu je pak hoď.

ČÍSELNÝ KÓD

— — — — —

TAJENKA

— — — — —

